

هو الله - ای مسجون محزون آشفته مباش و ازرده...

عبدالبهاء عباس

اصلی فارسی

لوح رقم (191) - من آثار حضرت عبدالبهاء - مکاتیب عبدالبهاء،
جلد 8، صفحه 136

هو الله

ای مسجون محزون آشفته مباش و ازرده مگرد پزمرده منشین و افسرده مباش زیرا زندان بحبت آن یار بی نشان ایوان گردد و سلسله زنجیر سجن یوسفی شود چاه اوج ماه گردد و تنگای حبس صحرای جانفزا شب و روز بنفحات گلشن تقدیس همدم باش و بیاد بلایا و محن جمال قدم مشغول شو آنچه را آن دلبر مهربان در مدت مدیده کشیده ما در ایام عدیده تحمل نتوانیم و از دیده خون بباریم تو حمد کن خدا را که در حبس در سبیل حق زجر دیدی و بلایا و محن مبتلا گشتی ایام راحت بگذرد و نتیجه‌ئی نبخشد اما هر دقیقه که در سبیل الهی زجر کشیده شود آنرا نتایج غیر متناهیست و علیک التحية و الثناء (ع ع)

ORIGINAL